

SÖYLEŞİ-Erdoğmuş: Diyanet İşleri Başkanı'na Şeyhülislamlik unvanı verildiği söyleniyor

Erdoğmuş: Diyanet İşleri Başkanlığı, iktidarların kirli işlerini dini referanslarla aklama kurumu mudur? Diyanet İşleri Başkanlığı'nın da hızla bir parti kurumuna dönüştüğü söylenebilir.

Mehmet Korkmaz'ın 23 Şubat 2020'de yayınlanan Abdülbaki Erdoğan'la röportajı Bu linkte: <https://artigercek.com/yazarlar/mehmet-korkmaz/erdogmus-diyanet-isleri-baskani-na-seyhulislamlik-unvani-verildigi-soyleniyor>

Medrese, İlahiyat ve Arapça dil eğitim almış, Diyarbakır'ın Hani, Erzincan'ın Refahiye ile Adana'nın Yumurtalık ilçeleri müftülüğünü yapmış komple bir din adamı. Refah Partisi'nden belediye başkanlığı ve milletvekilliğine aday gösterilmiş, ANAP'tan bir dönem milletvekilliği ve genel başkan yardımcılığı yapmış deneyimli bir politikacı. Milletvekilliği adaylığı veto edilince RP Diyarbakır il binası önünde binlerce kişinin toplanması ve protesto gösterisi yapmasına vesile olacak kadar sevilen bir kanaat önderi. ANAP'taki milletvekilliği ve genel başkan yardımcılığı döneminde “Kürt Sorunu” ile “Din ve Vicdan Özgürlüğü” konularında kapsamlı raporlar hazırlamış üretken bir siyasetçi. Mesut Yılmaz'ın dillendirdiği “AB'nin Yolu Diyarbakır'dan geçer” sloganının fikir babası. Milletvekilliği sona erdikten sonra da siyasetten kopmamış, sırasıyla “Sivil Siyaset Platformu”, “Sivil Siyaset Girişimi” ve nihayet “Sivil Siyaset Hareketi”ni kurarak otoriterizme, devletçi politikalara karşı mücadele vermiş bir sivil toplumcu. Aynı zamanda yayın hayatına Demokrasi ve Toplumsal Barış, Kayıtlar, Mahzun Mezopotamya adlı eserler kazandırmış bir yazar... Bütün bu özelliklerini saydığım kişi; Abdülbaki Erdoğan'dan başkası değil. Liberal demokrat bir siyasetçi ve entelektüel bir aydın olan Erdoğan ile Türkiye'nin gündeminde yer alan yakıcı sorunları konuştuk.

“ÜLKENİN YER ALTI VE YER ÜSTÜ KAYNAKLARI İKTİDAR YANDAŞLARI TARAFINDAN YAĞMALANIYOR, ADETA TALAN EDİLİYOR”

-Türkiye'de her üç gençten biri işsizken, insanlar “acım” diyerek kendini yakarken, devlet adamlarının, devlet kuruluşlarının lüks, şatafat, gösteriş ve israftan taviz vermemelerini nasıl yorumluyorsunuz?

Ne yazık ki israf, şatafat, duyarsızlık, adaletsizlik ve merhametsizlik gibi ahlaki ve insani bir sorunla da imtihan edildiğimiz ortadadır. Genel olarak Müslümanların iktidar-mal-mülk-makam ve şöhretle imtihanı pek iç açıcı değildir. Bu bağlamda hepimizin bir muhasebe ve öz eleştiri yapma sorumluluğu vardır. AK Parti iktidarına gelince maalesef görülmemiş bir savurganlık, israf, gösteriş, kibir, ihtişam almış başını gidiyor. Kamu kaynakları fütursuzca kullanılıyor, harcamalar ölçsüz ve sınırsız yapılıyor. Ülkenin yer altı ve yer üstü kaynakları iktidar yandaşları tarafından yağmalanıyor, adeta talan ediliyor. Merkezi ve yerel yönetimlerde durum değişmiyor. Fırsat ve imkân bulan herkes ve her kesim helal-haram ayırımı yapmadan, “kul hakkı” demeden bu yağmaya dâhil olmaktadır. Şeyhler, tarikatlar cemaatler, ilahiyatçılar, medreseler, dini gruplar, din adamları ve Diyanet “dürüstlük ve iman

imtihanı” vermek yerine, ganimetten pay alırcasına bir yarış içine girmişlerdir. Bu tablo karşısında hicap duymamak mümkün müdür? İnanınız hicap duyuyorum.! Anlatmaktan utanç duyuyorum.!

-Diyanet İşleri Başkanı Ali Erbaş’ın son günlerde sıkça tartışılan bazı sözleri oldu. Örneğin; “Kuran kurslarında tuğlası olana cennette ev verilir” ve benzeri gibi. Eski bir Diyanet mensubu olarak, Erbaş’ın bu sözlerini nasıl yorumluyorsunuz?

Bu durumda Diyanet ve din adamları da cennet emlakçıları olmuyorlar mı? Din-Diyanet konuları mayınlanmış alan gibidir. Dokunulmaz, sorgulanmaz, eleştirilemez kutsal alanlara dönüştürülmüştür. Oysa açık, şeffaf ve sorgulanabilir alanların başında gelmesi gerekir. Kuruluşu politik olmasına rağmen Diyanet İşleri Başkanlığı’nın hiçbir dönemde son 10 yılda olduğu kadar politize olduğu söylenemez. Her dönemde iktidarlara göre renk değiştirmesine rağmen hiçbir İktidar döneminde bu kadar iktidar rengi ile boyandığı görülmemiştir. Hiçbir dönemde yine bu kadar iktidar politikalarına ram ve amade olunmamıştır. İnsan sormak istiyor: Diyanet İşleri Başkanlığı, iktidarların kirli işlerini dini referanslarla aklama kurumu mudur? AK Parti iktidarı ile birlikte ne yazık ki Diyanet İşleri Başkanlığı’nın da diğer devlet kurumları gibi hızla bir parti kurumuna dönüştüğü söylenebilir. Bir devlet kurumu olarak işlev gören Diyanet, AK Parti iktidarında bir din kurumuna dönüştürüldü ve iktidar hizmetinde kullanılmaya başlandı. Hem din, hem de laiklik açısından varlığı sürekli tartışma konusu olan bu kurum, bu dönemde “hilafet” tesis etmenin aracı haline getirildiği iddialarına da muhatap oldu. Daha ötesi Diyanet İşleri Başkanına gizli bir “Şeyhülislamlık” unvanının dahi verildiği söylentileri yaygınlaştı. Umarım bu gerçeği başkanlardan biri açıklama erdemini gösterecektir. Başkanın, Kuran Kursu ile ilgili söyledikleri de uydurulmuş bir hadisten ibarettir. Gerçekliği söz konusu değildir. Esas itibariyle Diyaneti, din adamlarını, din bezirgânlarını, örgütlü dini oluşumları, partileri, cemaatleri var eden, besleyen, ayakta tutan uydurulmuş hadisler, tarihi hikâyeler, rüyalar, menkıbelerdir. Bunların hiçbirisinin referansı Allah’ın dini değildir. İslam ve Kur’an bunlardan münezze, pak ve tertemizdir. Bu kesimlerin hepsini uydurdukları dinleriyle başbaşa bırakmanın daha doğru olduğunu düşünüyorum.

“ÖNCELERİ “BÖLGESEL GÜÇ”, DAHA SONRA DA “KÜRESEL GÜÇ” OLMA HAYALİYLE BAŞLAYAN ORTADOĞU POLİTİKASI TAM BİR HEZİMET VE FİYASKO İLE NETİCELENMEK ÜZEREDİR.”

-Türkiye’nin Suriye ve Libya’da savaşıyan güçler karşısında taraf olması ve bu tutumunda ısrar etmesi, ülke açısından gelecekte ne tür sonuçlara yol açar?

Önceleri “bölgesel güç”, daha sonra da “küresel güç” olma hayaliyle başlayan Ortadoğu politikası tam bir hezimet ve fiyasko ile neticelenmek üzeredir. “Küresel güç” iddiasıyla yola çıkıp “beka sorunu” sendromu yaşamak bir iktidar için nasıl bir ruh hali oluşturmaktadır? Doğrusu tahmin dahi edemiyorum. Kürtlerin kazanımlarını yok etmek için “Barış Pınarı operasyonu” yapıldı ve bugün itibariyle hedefe de ulaşılmış sayıldı. Orta ve uzun vadede neler olacağını hep birlikte göreceğiz. Ancak bununla yetinmeyip “Suriye’de rejimi devirir, kontrolümüzde olacak yeni bir rejim kurarız” hayallerine yeniden kapılınca geri dönüşü olmayan bir yola girildi. Bu da yetmezmiş gibi Libya’ya da asker ve milis güçler göndererek

içişlerine müdahale edilmesi artık içinden çıkılmaz ve her an bizi saracak yangınının tam ortasına düştük. Artık yara almadan kurtulma şansımızın olmadığı ortadadır. Bu bağlamda yapılması gereken gurur ve hamaset yapmadan akıl ve diplomasi ile oradan çıkmayı başarmaktır. Mevcut iktidar ve mevcut politikalarla bunun başarılabilceğine pek de inanmıyorum. Ancak ister iktidar değişimi ile ister mevcut yönetim ile Türkiye bunu başarmak zorundadır.

“CUMHURİYET TARİHİNİN EN ÖNEMLİ TRAJEDİLERDEN VE YIKIMLARINDAN BİRİNİ AK PARTİ İKTİDARINDA YAŞADI KÜRTLER!”

-Aktif siyaset döneminizde “Kürt Sorunu” konulu kapsamlı rapor hazırlayan deneyimli bir siyasetçi olarak, Kürt sorununun içeride ve dışarıda geldiği noktayı anlatır mısınız?

Başlangıçta ülkenin temel siyasal sorunların çözümüne yönelik olumlu bir yaklaşım sergilendiğini biliyoruz. Kimseyi samimiyet testine tabi tutmaya hakkım yok, ancak bu olumlu yaklaşımların daha sonra devletçi ve ideolojik reflekslerle nasıl tersine döndüğünü de biliyoruz. Başörtüsü sorunu dışında Türkiye'nin temel siyasal sorunlarının neredeyse tümünde olduğu gibi Kürt meselesinde de devletçi geleneği hem de daha katı olarak sürdürdüğü ortadadır. Cumhuriyet tarihinin en önemli trajedilerden ve yıkımlarından birini AK Parti iktidarında yaşadı Kürtler! Cizre yıkımında sokaktaki cenazelerin iki günden daha fazla yerde kaldığı, ölen çocuğun sıcaktan kokmaması için buzdolabında tutulması gibi trajik olaylar yanında yaşanan katliamların neden olduğu travmalar unutulur gibi değil. Diyarbakır'ın tarihi Sur kentinin yıkılması, tahrip edilmesi başlı başına dramatik bir olaydır. Benim de mahallelerinde büyüdüğüm, sokaklarında oynadığım binlerce yıllık tarih, sanat ve medeniyet kentinin yıkımını Kürd'e unutturmak mümkün değildir. Bu olaylar doğrudan Kürtlerin kimliklerine ve varlıklarına yönelik saldırılardır. Her ne amaçla yapılmış olursa olsun mazur görülemez ve unutulamaz trajik olaylardır. Irak Kürdistanı ve Suriye (Rojava) Kürtlerine yönelik tutumu da ortadadır. Her şeyden önce Türkiye'nin yurttan sulh, cihanda sulh ilkesine aykırı bir tutumdur. Bizim de arayışımız bu ilkenin korunması ve hayata geçirilmesidir. Kürtler için de bunu istemek neden öfke, nefret ve düşmanlık sebebi olsun? Kürt meselesi artık bölgesel ve ulusal bir sorun haline getirilmiştir. Büyük Ortadoğu Projesi (BOP) bağlamında düşünüldüğünde Filistin karşılığında Kürdistan pazarlığının masada olduğunu düşünüyorum. Kuruluşundan itibaren İsrail devleti hiç bu kadar rahat ve güven içinde olmamıştır. İşgal alanını genişletiyor, Kudüs'ü tek taraflı başkent ilan ediyor, Müslüman ülkelerle dostluğunu gizleme ihtiyacı duymadan pekiştiriyor, Irak-Suriye ve Libya gibi düşmanlarını da Müslümanlar marifetiyle bertaraf ediyor! Alan daraltarak İran-İrak-Suriye ve Türkiye'yi Kürt Sorunu ile baş başa bırakıyor! Bu ülkeler de, “Filistin davası” hamaseti ile geleneksel politikalarını uygulamaya devam ediyorlar. Kürtler, Filistinlilerle birlikte Ortadoğu'nun haksızlığa uğramış halklarıdır, ancak Filistinliler kadar seslerini dünyaya duyurmayı başaramadılar. Bunda Kürtlere haksızlık yapanların Müslüman olmalarının etkisi büyüktür. Ancak son yıllarda ortaya koydukları demokratik direniş siyaseti ile dünyanın gündemine gelmeyi başardılar. Şayet Ortadoğu yeniden şekillenecekse Kürtler de etkin yerini alacaklardır. Ortadoğu'da artık Kürtlersiz bir gelecek belirlenemez diye düşünüyorum. İktidar, Kürt siyasallaşmasını güç kullanarak ne zamana kadar sindirmeyi başaracaktır? Kürt meselesi sadece bir örgüt veya bir partiden ibaret değildir. Oysa iktidar hep bu pencereden

bakıyor veya bakmak istiyor. Böyle olunca da ülkenin bütün imkanlarını ve enerjisini örgütlü Kürt siyasetinin ortadan kaldırması için harcıyor. Kürtlerin siyasal taleplerini de bir “beka” meselesi olarak gördüğü için sivil alanda dahi örgütlenmelerine imkan tanınmıyor. Adeta Kürtler, şiddet ve terör alanına zorla itiliyor. Kürtlerin şiddet odaklı mücadelesi de iktidarın politikalarını besliyor! Oysa esas olan şiddet, silah ve savaş değil, diyalog, uzlaşma ve barıştır. Çoğulculuk, özgürlük, adalet sorunlarımızın olmazsa olmaz çözümüdür. Savaş herkese sadece kaybettirir, kazananı yoktur ve olmayacaktır da. Bu konuda çözüm hakkaniyet ve sulhtadır.

“SON ZAMANLARDA İKTİDARIN YÖNLENDİRMESİYLE OLUŞAN ÖFKE, KİN, NEFRET VE DÜŞMANLIK GERÇEKTEN TEHLİKE BOYUTLARINI AŞMIŞ DURUMDADIR.”

-Sivil Siyaset Hareketi'nin Web sayfasında yer alan “Kürdü Öldürmek” başlıklı köşe yazınızda “Malazgirt'te, Çaldıran'da, Yemen'de, Çanakkale'de yan yana savaşmış, aynı mezara kucak kucağa gömülmüş, bin yıl birlikte yaşamış, Cumhuriyeti birlikte kurmuş, açlığı, sefaleti, yoksulluğu birlikte çekmiş Türklere ve Kürtlere ne demeli? Ne oldu da 40 yıldır on binlerce insanın öldürülmesine, milyonlarca insanın yerinden yurdundan çıkarılmasına seyirci kalabiliyorlar? Zorbalık ve hak gaspına birlikte direnmeleri gerekirken ayrı düşman kamplara bölünmelerinin nedenlerini hiç düşündük mü? Bu da bir ahlaki çöküş ve toplumsal erozyon değil midir? Bunun nedeni; Hak-Hukuk-Adalet yoksunluğu olamaz mı?” diyorsunuz. Bu sözlerle Türkler ve Kürtlerin giderek bir araya gelemeyecek kamplara ayrıldıklarını mı söylemek istiyorsunuz?

Esas itibariyle sorunun Türklerle Kürtler arasında olmadığını, Türklük ve Kürtlük üzerinden ayrıştırıldığımızı ve düşmanlaştırılmak istendiğini anlatmaya çalışıyorum. Oysa geçmişte kimlikler ayrışma nedeni değildi. Ne oldu da politikacıların yönlendirmesiyle hızla ayrışıyor ve düşman kamplara bölünüyoruz? Son zamanlarda iktidarın yönlendirmesiyle oluşan öfke, kin, nefret ve düşmanlık gerçekten tehlike boyutlarını aşmış durumdadır. Bu vahim duruma dikkat çekerek hem siyasileri, hem de toplumsal kesimleri makuliyete, suhulete, sağduyuya, ahlak-adalet ve vicdan temelli bir yaklaşıma davet etmeye çalıştım. En azından böyle düşündüğümü ifade etmiş oldum. Düşmanlığın, bölünmenin, ayrışmanın, kamplaşmanın hiçbir kesimin yararına olmayacağına dikkat çekmek istedim. Gerçekten de sağduyu siyasetinin, makuliyetin hâkim olmaması durumunda bu ayrışmanın derinleşeceğinden endişe duyuyorum.

“ÖNCELİKLE “TEK ADAM REJİMİ”NİN TESIS EDİLMESİNDE MUHALEFETİN DE PAYI BÜYÜKTÜR. MUHALEFETİ BU KONUDA MASUM GÖRMÜYÖRÜM.”

-Muhalefet parti sözcülerinin “Tek Adam Rejimi” diye tanımladığı “Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi”ni nasıl değerlendiriyorsunuz? Muhalefetin yasama ve yürütmeye tıkanıklığa yol açtığını öne sürdüğü sistemden Parlamenter Sisteme dönüşmesi gerektiği görüşlerine katılıyor musunuz?

Öncelikle “tek adam rejimi”nin tesis edilmesinde muhalefetin de payı büyüktür. Muhalefeti bu konuda masum görmüyorum. Ancak sorumluluk elbette iktidara aittir. 21. Yüzyılda

Türkiye'nin despotizme, otoriterizme yasal meşruiyet kazandırması gerçekten büyük bir utanç tablosudur. Kuvvetler ayrılığının ortadan kaldırılması, TBMM'nin yetkisiz ve işlevsiz hale getirilmesi, yasal olmasa da yeni sistemin gereği olarak muhalefetin tasfiye edilmesi, en azından susturulması Türkiye açısından çağın siyasi felaketi olarak değerlendirmek mümkündür. Dünyanın en despotik ve otoriter rejimlerinde dahi partiler, seçim vardır ve sandık marifetiyle de iktidar olunabilmektedir. Bu sistemleri sadece bu gerekçelerle meşru ve hukuki saymak mümkün müdür? Özgür muhalefet olmadıkça hiçbir yönetim meşru sayılamaz. Çünkü dünyanın her devletinde iyi-kötü bir iktidar vardır ancak özgür muhalefetin olduğu ülkelerde demokrasi ve hukuk var demektir. Peki, Türkiye öyle mi? Yargının içine düştüğü durum az mı utanç vericidir? Yargıya müdahaleyi, yargıçlar üzerindeki baskıyı nasıl meşru görebiliriz? Kuvvetler ayrılığının önemi sadece hukuktan ibaret değildir, sosyal ve siyasal anlamı da en az hukuk kadar önemlidir. Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi ile tamamıyla ortadan kaldırılan kuvvetler ayrılığının sonuçları bugünden çok daha vahim boyutlara ulaşacağından büyük bir kaygı duyuyorum. Benzer sorunlar Cumhuriyet tarihi boyunca hep tartışılmıştır. 1921 yılında Mersin Mebusu Selahattin Bey, kuvvetler ayrılığı ilkesini şöyle savunur: "Kuvvetler birliğinin en büyük ruhu mutlakiyetle istibdattır. Kuvvetler birliğinin bugünkü misali mutlakiyet ve istibdattır. Ne isterse baştaki âmir onu yaptırır... Kuvvetler birliğinin sonu istibdattır. Kuvvetler ayrılığı ise Meşrutiyet'tir." Bugün de aynı durumla karşı karşıya değil miyiz? Kuvvetler ayrılığı ile dengelenmeyen, hukuk ile sınırlandırılmayan bir sistem elbette mutlakiyet ve istibdattır.! Boşuna dememişler "Güç bozar, mutlak güç mutlaka bozar."

"SAYIN DEMİRTAŞ'IN TUTUKLANMASI KARA MİZAH BİR OLAYDIR. OSMAN KAVALA'NIN, "SOMUT MADDİ DELİL" OLMAMASINA VE AİHM KARARINA RAĞMEN HÜKÜM GİYMİŞ OLMASI ZATEN BAŞLI BAŞINA BİR HUKUK SKANDALIDIR."

-Mahkemelerin "beraat" kararlarına rağmen HDP eski genel başkanı Selahattin Demirtaş ve Osman Kavala'nın hapiste tutulmalarını, Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın Demirtaş için "Bırakamayız. Millet bizi affetmez", Kavala için ise "Soros'un Türkiye'deki ayağını beraat ettirmeye kalktılar" diyerek, mahkemelerin beraat kararlarına müdahale edildiğini düşündüren sözler sarf etmesini doğru buluyor musunuz?

İki farklı dava ve iki farklı kişi ancak aynı uygulamaya tabi tutulmuşlardır. İkisinin de hapiste tutulmaları hukuk ile izahı mümkün değildir, keyfi ve siyasidir. Bırakınız bir siyasetçinin tutuklanması, gözlem altına dahi alınması beni dehşete düşürmektedir. Sayın Demirtaş'ın tutuklanması kara mizah bir olaydır. Osman Kavala'nın, "somut maddi delil" olmamasına ve AİHM kararına rağmen hüküm giymiş olması zaten başlı başına bir hukuk skandalıdır. Maddi deliller ortaya koymadan "Macar Yahudisi Soros"la ilişkilendirilmesi ispat edilmedikçe bir karalama ve iftiradan ibaret kalmayacak mı? Osman Kavala davası, bu vahametin örneklerinden sadece bir tanesidir. Bu dava ile yargının, dolayısıyla Türkiye'nin içerde ve dışarıda, özellikle de medeni dünyada içine düştüğü durumu tasavvur dahi etmek istemiyorum. Bizlere, ülkemize yazık değil midir? Bütün bunların müsebbibi mevcut sistem değil midir? Bugün yargı eliyle ağır hak ihlalleri yapılmaktadır. Yazarların, aydınların, siyasetçilerin fikirlerinden dolayı yargılanması, tutuklanması, mahkûm olması bir ülkenin

“Otokratik” olarak tanımlanması için yeterli olmaz mı? Yüzbinlerce masum insanın KHK ve OHAL gibi hukuksuz uygulamalarla mağdur edildiği bir ülkeden söz ediyoruz. Askeri öğrencilerin müebbet hapse çarptırılmasını hangi vicdan kabul edebilir? Hukukun hangi ilkesiyle açıklanabilir? Seçilmiş belediye başkanlarının görevden uzaklaştırılıp yerine hukuksuz olarak kayyımların atanmasını kim nasıl izah edebilir? Durumun vahameti söz ile ifade edebilecek boyutları çoktan aşmıştır.

“İKTİDARIN HER GEÇEN GÜN KAN KAYBETTİĞİ VE HIZLA ERİDİĞİ ORTADADIR. ANCAK BU DÜŞÜŞ, MUHALEFETİN GÜÇLENMESİNDEN DOLAYI DEĞİL, ÜLKENİN İÇİNE DÜŞÜRÜLDÜĞÜ KAOSTAN OLDUĞUNU DÜŞÜNÜYORUM.”

-Bazı araştırma kuruluşlarının iktidar partisi AKP'nin giderek eridiği ve 2023 seçimlerinde iktidardan düşeceği şeklindeki öngörülerine katılıyor musunuz? AKP'nin seçmen nezdinde gerilemesine yol açan sebepleri sıralar mısınız?

Kamuoyu araştırmalarında bu durum çok net görülmektedir. İktidarın her geçen gün kan kaybettiği ve hızla eridiği ortadadır. Ancak bu düşüş, muhalefetin güçlenmesinden dolayı değil, ülkenin içine düşürüldüğü kaostan olduğunu düşünüyorum. İnsanlarımızın, özellikle de gençlerimizin hayallerini öldürdüler. Bu kaos ve belirsiz ortamda gelecek tasavvuru dahi söz konusu olamamaktadır. İnsanlar, artık ülkenin geleceği için kaygı duymaya başladılar. Bu durumda AK Parti seçmeninin de rahat olması düşünülebilir mi? Hepimizin öncelikle kaygısı ve endişesi ülkesi içindir. İktidar değişimini, daha ötesi sistem değişimini artık ülkemiz için istiyoruz. Elbette buna AK Parti seçmeni de dâhildir. Bu nedenle yeni oluşumlara ve alternatif arayışlara ilgi de artmaktadır.

“SİYASAL İSLAM ZATEN ÇÖKMÜŞTÜ, ANCAK ÇÖKÜŞÜNÜ İLAN EDECEK BİR LİDER KİŞİLİĞE İHTİYACIMIZ VARDI. BUNU SAYIN GÜL GİBİ DENEYİMLİ, MAKUL, DINDAR VE YETKİN BİR SİYASET ADAMINDAN DUYSUN BENİ FAZLASIYLA MEMNUN ETMİŞTİR.”

-Abdullah Gül'ün “Siyasal İslam Çöktü” şeklindeki tespitine katılıyor musunuz?

Bu açıklamayı çok anlamlı, önemli ve tarihi bulduğumu ifade etmeliyim. Uzun yıllardır bu çöküşü dile getirecek bir akla, alanında otorite olan bir şahsiyete ihtiyaç duyulduğunu belirtmeliyim. Zaten çökmüştü ancak çöküşünü ilan edecek bir lider kişiliğe ihtiyacımız vardı. Bunu Sayın Gül gibi deneyimli, makul, dindar ve yetkin bir siyaset adamından duymak beni fazlasıyla memnun etmiştir. Benzer bir çıkış, daha önce Tunus'ta İslamcı Ennahda Partisi lideri Gannuşi tarafından gerçekleştirilmişti. Bu çıkıştan sonra Ennahda Partisi, tüm kültürel ve dini etkinliklerini sonlandırıp yalnızca siyasete odaklandı ve Tunus'un demokrasiye geçişindeki en önemli rolü oynadı. Sayın Gül'ün açıklamasının sadece ülkemiz için değil, Müslüman toplumların, özellikle Müslüman kimliği ile siyaset yapanların kendi içinde bir yüzleşme, sorgulama ve açılıma yol açmasını diliyorum.

“SAYIN BABACAN’A GELİNCE.. YAKLAŞIK BİR YILDIR EKİBİYLE YOĞUN VE KAPSAMLI BİR ÇALIŞMA YAPTIĞI BİLİNİYOR. BU ÇALIŞMALARIN ÇOK YÖNLÜ OLDUĞU VE KİTLESEL BİR ÇIKIŞI HEDEFLEDİĞİ DÜŞÜNÜLEBİLİR.”

-AKP’den ayrılan ve Gelecek Partisi’ni kuran Ahmet Davutoğlu ile parti kurma hazırlığı yapan Ali Babacan’ın kuracağı partinin şanslarını değerlendirir misiniz? Bu partilerin AKP tabanını ciddi anlamda bölecekleri şeklindeki görüşlere katılıyor musunuz?

Kuruluş amaçları AK Parti’yi bölmek ise çok anlamlı bulmam. Yok, alternatif bir siyaset üretmek ise buna Türkiye’nin çok acil bir ihtiyacı olduğunu ifade etmeliyim. Çünkü ortada AK Parti ve diğer partiler var, ancak ortada siyaset adına sadece gerilim, kavga vardır. Ülkenin temel sorunları ve ana gündemi bu kavgalar arasında kaybolup gitmektedir. Daha açık bir ifade ile bugünkü siyaset, kavga, gerilim, kin ve öfkeden beslenmektedir. Bu nedenle mevcut siyaseti geride bırakacak ve yeni bir siyaseti inşa edecek partilere ve oluşumlara ihtiyaç vardır. Sayın Davutoğlu partisini kurdu, örgütlenme çalışmalarını sürdürüyor. Kendisine başarılar diliyorum. Her partiyi önemsiyorum, çok seslilik siyasette diyalog ve uzlaşmayı zorunlu hale getirir. Bu da demokrasilerde büyük bir kazanımdır. Sayın Babacan’a gelince, yaklaşık bir yıldır ekibiyle yoğun ve kapsamlı bir çalışma yaptığı biliniyor. Bu çalışmaların çok yönlü olduğu ve kitlesel bir çıkışı hedeflediği düşünülebilir. Çalıştaylar, müzakereler, görüşmeler bunu göstermektedir. Sayın Babacan’ın vizyonu da buna uygundur. Alternatif bir parti değil de alternatif bir siyaset ve küresel bir vizyonla çıkmayı başarmaları durumunda Türkiye’nin önünü açacak bir hareket olacağını düşünüyorum. Bu durumda sadece AK Parti tabanını değil MHP ve diğer partilerin tabanını da çekebilir. Bundan daha önemlisi farklı kesimlerle birlikte “demokraside ittifak” yapmak suretiyle Türkiye’nin rotasını demokrasi, hukuk devleti ve medeni dünyaya çevirebilmektir. Bu da toplumsal ve siyasal mutabakat ile mümkündür diye düşünüyorum.

“ANCAK HİÇBİR İKTİDAR DÖNEMİNDE, PARTİLERİ VAR EDEN VE DEVAMINI SAĞLAYAN SİVİL SİYASETE, SİVİL DÜŞÜNCEYE VE SİVİL DİNAMİKLERE KARŞI AK PARTİ DÖNEMİNDE OLDUĞU KADAR BİR BASKI VE SALDIRI SÖZ KONUSU OLMAMIŞTIR.”

-Koordinatörlüğünü üstlendiğiniz Sivil Siyaset Hareketi’ni hangi ihtiyaçlar sonucu kurma gereği duydunuz. Hareketinizin amaçlarını anlatır mısınız?

Sivil Siyaset Hareketi, çalışmalarımızın 3. aşamasında ortaya çıkmıştır. 2015 yılına kadar “Sivil-Siyaset Platformu”, daha sonra “Sivil-Siyaset Girişimi” ve 2018 yılından itibaren de “Sivil-Siyaset Hareketi” olarak gayretlerimizi sürdürüyoruz. Anlaşılacağı üzere aksiyoner bir sivil duruştan söz ediyorum. Başlangıçta, toplumsal ayrışmaların daha fazla derinleşmeden barış içinde birlikte yaşamının ortak paydalarını bulmak ve buna göre bir sivil-siyaset dili geliştirmek için farklı kesimlerde arayışa başladık. Esas itibarıyla her kesimde birlikte yaşama iradesini ve duyarlılığını en üst seviyede olduğuna şahitlik yaptık. Bunun için “sosyal ve siyasal zeminde eksikliğini ve boşluğunu hissettiğimiz özgür, adil, birleştirici ve kuşatıcı anlayışı, öncelikle kendi zihin dünyamıza ve söylemlerimize nasıl hakim kılabileceğimizi görmek için sorunlarımızı ortak bir platformda” tartışmak istedik. Ayrıca 2010 yılından itibaren devletçi politikaları önceleyen AK Parti iktidarını uyarmak, otoriter eğilimini deşifre

etmek ve otoriterizme geçişini önlemek için sivil-siyasal kesimlerle paylaşarak sivil bir duruş sergilemeyi ve temel sorunlarımızı “yeni bir dil ve doğru bir üslup” ile müzakere etmeyi amaç edinmiştik. Bu yönüyle iktidara da yol göstermeyi, yardımcı olmayı da düşünmüştük. Aramızda iktidar yanlısı, hatta AK Parti meclis üyeleri de bulunuyordu. Bu süreci, “Sivil-Siyaset Platformu” olarak tamamladık. 2015-Temmuz olayları sonrası korktuğumuz başımıza geldi. Sivil olarak tanımlayabileceğimiz her düşünce ve kuruluşa yönelik adeta savaş başlatıldı. Örgütlü kesimler hedef alındı ve hukuk dışı uygulamalarla ya teslim alındı ya da tasfiye edildi. Biz örgütlü bir kuruluş veya taraf olmadığımız için doğrudan hedef alınmadık. Ancak bundan daha kötüsü sivil düşünce ve sivil yapılanma tamamıyla hedef alınarak düşüncelerimize pranga vurulmaya çalışıldı. Bizim nefes penceremiz sivil ve özgür düşüncemizdi. Bu pencere kapatılınca boğulacağımızı bildiğimiz için Sivil-Siyaset Girişimi adıyla yeni bir hamle yaptık. Başkalarına çare olamazsak da Ankara’nın dehlizlerinde kaybolmaktansa birbirimizden destek alarak soluklanmaya çalıştık. Bizler sivildik ve sivilleşmekten vazgeçemezdik. Bizim için herkesin kimliği, kimlikten doğan hakları dokunulmazdı. Sivil düşünce, vicdan ve adalet temelli anlayışımız farklılıklarımıza rağmen yan yana, bir arada durmamızı sağlıyordu. Her soruna bu temelden yaklaşıyorduk. Referandum ile tek adam sistemine dönüşünce artık ülkemiz için daha derin kaygılar ve endişeler duymaya başladık. Düşman kamplara bölüneceğimizden ve muhtemel çatışmaların yaşanmasından ciddi ciddi endişelenmeye başladık. Bölgedeki gelişmeler, emperyal iştahlar, Musul-Kerkük-Şam ve şimdi de Trablusgarp hayalleri ülkemizi tehdit eden gelişmelerdi. Bu gelişmeler karşısında sessiz ve tepkisiz kalamazdık. “Sivil-Siyaset Hareketi” ile mütevazî ancak asil bir duruş ortaya koyduk. Sivil siyaset açısından geçmiş iktidarlar dönemi de pek parlak olmamıştır. Ancak hiçbir iktidar döneminde, partileri var eden ve devamını sağlayan sivil siyasete, sivil düşünceye ve sivil dinamiklere karşı AK Parti döneminde olduğu kadar bir baskı ve saldırı söz konusu olmamıştır. Türkiye adeta 1950’ler öncesi CHP zihniyetine AK Parti ile geri dönmüş ve devletçi politikalara tutsak olmuştur. Türkiye’de Siyasal İslamcılığın kazanımları ve ödenen ağır bedellerin birikimi üzerine kurulan AKP, karşıtlığından beslendiği eski CHP’ye benzeyerek iktidarını sağlamlaştırmış oldu.